

ارائه مدل شاخصه های فرهنگی در ساختمان های اداری معاصر در شهر تهران با توجه بر کاربرد تکنولوژی (نمونه پژوهشی: ساختمان های اداری قبل و بعد از انقلاب 1357)

مینو لفافچی^۱، مزین دهباشی شریف^{۲*}، ایرج اعتصام^۳

۱- گروه معماری، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

۲- گروه معماری، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

Moz.dehbashi_sharif@iauctb.ac

۳- گروه معماری، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

چکیده: (۵۲۲ مشاهده)

در قرن معاصر با گسترش روز افزون تکنولوژی از چالشهای معماری معاصر یافتن رابطه آن با مقوله فرهنگ است. غالباً تکنولوژیهای نوین از کشورهای صنعتی با اهداف توسعه طی یک فرایند کنترل نشده، بدون احتساب معیارهای فرهنگی وارد میشوند. هدف اصلی تحقیق این بوده است که دگردیسی فرهنگی ساختمانهای شهر تهران را با توجه به کاربرد تکنولوژی بررسی نماید. با توجه به تنوع گونهای کاربری، این بررسی با تمرکز بر کاربریهای اداری در مقایسه دو دوره قبل و بعد از انقلاب اسلامی انجام شده است. روش تحقیق به کار رفته در این تحقیق ترکیبی (کمی-کیفی) است. در ابتدای امر به روش تحقیق کیفی مولفهای تکنولوژی و فرهنگ در تطابق با معماری معاصر در ساختمانهای اداری شهر تهران تدوین شده و سپس به روش تحقیق کمی، ارتباط بین عوامل کلیدی و سهم هریک از مولفها مورد بررسی قرار گرفته است و برای بررسی فرضیه از طریق تحلیل همبستگی رابطه بین متغیرها شناسایی شده است. در این بررسی تحولات فرهنگی در دو بعد مولفهای ذهنی و عینی ارزیابی شده است. نتایج نشان میدهد تاثیرات دگردیسی بر مولفهای عینی فرهنگ که شامل لایههای فردی و اجتماعی است، بیشترین تاثیر را داشته است. یافتهها نشان داده است که تکنولوژی نتوانسته است به صورت اصولی به پروژههای معماری راه پیدا کند و استفاده از آن فقط در ظاهر ساختمانها بوده است. در نهایت مساله کاربری تکنولوژی در ساختمانهای اداری معاصر شهر تهران با نگرش متکی بر فرهنگ، در قالب یک الگوی استراتژیک مطرح گردیده که در نظرگرفتن آن به کاربری صحیح تکنولوژی در ساختمانهای اداری شهر تهران خواهد انجامید.

واژههای کلیدی: تکنولوژی، فرهنگ، معماری معاصر ایران، ساختمانهای اداری شهر تهران، انقلاب اسلامی

نوع مطالعه: پژوهشی |

دریافت: 1398/11/16 | پذیرش: 1399/4/16

XML EN

